

ضریب فزاینده پایه پولی (m) به صورت نسبی از اجزای نقدینگی و پایه پولی از سمت مصارف به صورت $m = \frac{1+c}{c+e+r}$ محاسبه می‌شود که در این رابطه c نسبت سکه و اسکناس در دست مردم به مجموع سپرده‌ها (MQ+DD)، e نسبت ذخایر آزاد بانک‌ها به مجموع سپرده‌ها و r نسبت ذخایر قانونی به مجموع سپرده‌ها است (Mc (callum. 1989. PP 57). شاخص ضمنی قیمت به صورت تابعی از نسبت نقدینگی به تولید (MS/GDP) و برای ردیابی اثر فشار تقاضا متغیر نسبت تقاضای کل به تقاضای دوره ماقبل (AD-AD(-1)) نیز وارد معادله شده است. شاخص قیمت مصرف‌کننده (CPI) به صورت تابعی از شاخص ضمنی قیمت در نظر گرفته شده است و همچنین نرخ ارز بازار آزاد (EX) به عنوان نماینده انتظارات تورمی وارد رابطه شده است. پایه پولی (H)، ذخایر قانونی (RR)، ذخایر اضافی (FR)، سرمایه‌گذاری بخش دولتی (IG) در این الگو به صورت برون‌زا در نظر گرفته شده‌اند.

در برآورد الگو از روش هم‌جمعی استفاده شده است. برای این منظور روابط طراحی شده در قسمت قبل با استفاده از روش خودرگرسیون با وقفه گسترده^۱ برآورد شده‌اند و از روابط پویایی به دست آمده برای شبیه‌سازی مدل استفاده شده است. همچنین برای برآورد از داده‌های آماری سالانه ۱۳۵۷ تا ۱۳۹۶ استفاده شده است و به دلیل محدودیت داده‌ها در برآورد معادلات حجم سکه و اسکناس و سپرده‌های دیداری از داده‌های فصلی ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۷ ارایه شده توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران استفاده شده است. ابتدا پایایی متغیرها با استفاده از آزمون دیکی فولر تعمیم یافته (ADF) بررسی شده است که نتایج آن در جدول ۲ نشان داده شده است؛ سپس با استفاده از نرم افزار ایویوز^{۲۹} معادلات برآورد شده‌اند و جهت بررسی وجود روابط بلندمدت از آزمون بنرجی، دولادو مستر استفاده شده است. جدول ۳ خلاصه نتایج برآورد روابط رفتاری و ضرایب متغیرهای مستقل در الگوسازی سیستمی استفاده شده را نمایش می‌دهد که در این جداول حرف L بیانگر لگاریتم متغیرها است.

1. Autoregressive Distributed Lag

2. EVIES9